

ARMOEDE

'Geloven in eigen kracht'

Armoede. Een groeiend probleem, ook in Maastricht en het Heuvelland. Hoe ga je ermee om? Hoe kom je eruit? In deze serie staan de 'helpende handen' centraal. **Vandaag: Anja Jansen**, ondernemer en deelnemer aan het project *Samen uit de Armoede*.

door Rob Cobben

Wat armoede met iemand kan doen, heeft Anja Jansen (48) van dichtbij meegemaakt. Een traumatische ervaring, zegt de Maastrichtse. Haar eigen broer beroofde zichzelf na het faillissement van zijn bedrijf van het leven. „Het was een opeenstapeling van ellende. Hij kreeg geen uitkering, moest huursubsidie terugbetalen terwijl hij geen geld had, kwam op straat te staan en verloor zijn vriendin. Uiteindelijk zag hij geen uitweg meer en heeft hij zichzelf opgehangen.”

Lang hoefde Anja Jansen, die zelf ook onder de armoedegrens leeft, dan ook niet na te denken toen ze vorig jaar benaderd werd voor deelname aan het project *Samen uit de Armoede* (zie kader). Ze zei meteen volmondig ja. „Ik wil mensen die in hetzelfde schuitje zitten als ik helpen. Ze duidelijk maken dat je je niet hoeft te schamen als je nauwelijks geld hebt. En dat je, door creatief te zijn, toch een gelukkig leven kunt leiden.”

Ze komt uit een ondernemersgezin. Haar ouders richtten eind jaren veertig van de vorige eeuw Nautica Jansen op, een drijvende scheepswinkel. „Ik ben op de boot geboren”, zegt ze. In de jaren negentig verruilt Jansen Maastricht voor het Duitse Solingen en trouwt daar met de man die ze tijdens een vakantie op Mallorca had ontmoet. Als het huwelijk na tien jaar strandt, besluit ze terug te keren naar haar geboortestad. Ze werkt bij de Universiteit Maastricht en Vodafone. Verdient daar naar eigen zeggen een aardig salaris, maar komt door een reorganisatie op straat te staan. Ruim een jaar zit ze

Anja Jansen: „Als maar blijft geloven in je eigen kracht, dan komt het

uiteindelijk goed.”

foto Loraine Bodewes

zonder werk, stuurt tientallen sollicitatiebrieven de deur uit, maar komt nergens aan de bak. Uiteindelijk besluit ze met behoud van uitkering een eigen zaak op te zetten. Ze onderhandelt met Woonpunt over de huur van een pand aan de Markt en opent daar in april 2014 *Puur*. Geen gewone winkel, maar een 'shop in een shop'. Jansen verhuurt vierkante meters van haar winkel aan andere starters. Voor 12,50 per maand kunnen die hun koopwaren uitstellen. De collectie

wisselt voortdurend en loopt inmiddels uiteen van sieraden tot doopkleding, cadeau-artikelen en zelfgebreide wollen mutsen. Binnenkort wordt het assortiment uitgebreid met verlichting - „ik heb het plafond verhuurd aan een lampenmaker” - en komt er in de kelder een beautysalon. Met *Puur* lijkt Jansen een gat in de markt te hebben gevonden. „Ik ben begonnen met vijf vriendinnen. Inmiddels werk ik samen met zestig ondernemers.” Op Facebook is ze

een community gestart waar starters ervaringen uitwisselen en elkaar tips geven. Veel beginnende ondernemers lopen tegen dezelfde problemen aan, zegt ze. „Vaak zijn de huren van winkelpanden veel te hoog en moet je langdurige contracten afsluiten. Woonpunt was bereid om me een contract voor zeven maanden te geven, waardoor mijn plannen plotseling haalbaar werden.” Inmiddels is die periode afgelopen en heeft ze een nieuwe huurovereenkomst moeten afslui-

ten, ditmaal voor twee jaar. „Dat is een gok”, bekent ze, „want je weet niet hoe het over een paar maanden loopt. We hebben in de feestmaand december met zijn allen een fantastische omzet gedraaid en de reacties van klanten zijn lovend. Maar nu komen de slappe maanden eraan. Als de omzet tegenvalt, zou het zo maar kunnen dat we de tent over een tijdje moeten sluiten. Maar ik ben een rasoptimist, ben ervan overtuigd dat het gaat lukken.”

Tot dusver heeft Jansen alle rekeningen kunnen betalen, maar een eigen salaris heeft ze nog niet verdiend. Haar auto heeft ze de deur uit moeten doen en haar appartement staat te koop. „Mijn uitkering is in september gestopt, sindsdien heb ik geen inkomen meer. Ik leef van wat ik van vrienden en kennissen krijg. Gelukkig heb ik een breed netwerk. Soms komen vrienden met eten aanzetten. Laatst begaf mijn koelkast het. Via via kreeg ik een tweedehands apparaat dat het nog prima doet.”

De Maastrichtse leeft onder de armoedegrens en schaamt zich daar niet voor. Dat draagt ze ook uit via het project *Samen uit de Armoede*. „Ik wil laten zien dat het ook anders kan. Het is helemaal niet erg om weinig geld te hebben. Ik vind het belangrijk om mensen te ondersteunen in het allerkleinste stapje dat ze niet alleen kunnen zetten. Ik wil ook uitdragen dat je de moed niet moet verliezen. Als je maar blijft geloven in je eigen kracht, dan komt het uiteindelijk goed.”